

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León w dniu 25 maja 2010 r. — David Barcenilla Fernández przeciwko Gerardo García S.L.

(Sprawa C-256/10)

(2010/C 221/32)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: David Barcenilla Fernández.

Strona pozwana: Gerardo García S.L..

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3, 5 ust. 2, 6 i 7 dyrektywy 2003/10/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pracodawca, u którego dzienny poziom ekspozycji na hałas pracowników wynosi ponad 85 dB (mierzonej bez uwzględnienia skutków ochronników słuchu), spełnia obowiązki ustalone w ww. dyrektywie dotyczące materialnych warunków pracy poprzez wydanie owym pracownikom ochronników słuchu, które poprzez osiągnięty dzięki nim poziom tłumienia, spowodują obniżenie dziennej ekspozycji na hałas tych pracowników poniżej 80 dB?
- 2) Czy art. 5 ust. 2 dyrektywy 2003/10/WE należy interpretować w ten sposób, że „program środków technicznych i/lub organizacyjnych”, który powinien zostać przyjęty przez pracodawcę, u którego dzienny poziom ekspozycji pracowników na hałas wynosi ponad 85 dB (mierzonej bez uwzględnienia skutków ochronników słuchu), ma na celu zmniejszenie poziomu ekspozycji na hałas poniżej 85 dB?
- 3) W przypadku negatywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze, czy należy przyjąć, że sprzeczne z dyrektywą 2003/10/WE są krajowy przepis lub krajową praktyka sądowa, które zwalniają pracodawcę z obowiązku zapłaty odszkodowania pieniężnego, które co do zasady powinno zostać zapłacone pracownikom, których dotyczyła dzienna pozioma ekspozycja

na hałas wyższe od 85 dB, z uwagi na wydanie tym pracownikom ochronników słuchu, których skutek tłumiący powoduje, że dzienna ekspozycja wynosi mniej niż 80 dB?

⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na ryzyko spowodowane czynnikami fizycznymi (hałasem) (Siedemnasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 42, s. 38).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Dâmbovița (Rumunia) w dniu 25 maja 2010 r. — Grigore Nicușor przeciwko Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

(Sprawa C-258/10)

(2010/C 221/33)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Tribunal Dâmbovița

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Grigore Nicușor

Strona pozwana: Regia Națională a Pădurilor — Romsilva — Direcția Silvică București (krajowy urząd lasów Romsilva, dyrekcja w Bukareszcie)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy okres, w którym strażnik leśny, pracujący zgodnie z umową o pracę w wymiarze ośmiu godzinny na dobę, ma obowiązek zagwarantowania ochrony określonego obszaru leśnego, za który stosownie do okoliczności ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną, majątkową, administracyjną lub karną, w zakresie szkód powstałych w podlegającym mu obszarze leśnym, niezależnie od chwili ich powstania, stanowi „czas pracy” w rozumieniu art. 2 pkt 1 dyrektywy 2003/88/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy.
- 2) Czy odpowiedź na pytanie pierwsze będzie inna, jeżeli strażnik leśny posiada służbowe mieszkania w podlegającym mu obszarze leśnym.